

Candidates must complete this page and then give this cover and their final version of the extended essay to their supervisor.

Candidate session number

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Candidate name

School number

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

School Name

Examination session (May or November)

Year

Diploma Programme subject in which this extended essay is registered: SWEDISH A1

(For an extended essay in the area of languages, state the language and whether it is group 1 or group 2.)

Title of the extended essay:

Egenskaper och förutsättningar som gör Pippi Långstrump till en autonom person

Candidate's declaration

If this declaration is not signed by the candidate the extended essay will not be assessed.

I confirm that this work is my own work and is the final version. I have acknowledged each use of the words or ideas of another person, whether written, oral or visual.

I am aware that the word limit for all extended essays is 4000 words and that examiners are not required to read beyond this limit.

Candidate's signature: .

Date:

Supervisor's report

The supervisor should complete the report below and then give this cover, enclosing the final version of the extended essay, to the Diploma Programme coordinator. The supervisor must sign this report; otherwise the extended essay will not be assessed and may be returned to the school.

Name of supervisor (CAPITAL letters)

Comments

If appropriate, please comment on the candidate's performance, the context in which the candidate undertook the research for the extended essay, any difficulties encountered and how these were overcome. These comments can help the examiner award a level for criterion H. Do not comment on any adverse personal circumstances that may have affected the candidate.

har utövat ett till synes
konventionellt ämne väl. Under arbetet
hade hon dock varit att följa tids-
planen och det kan ha medfört
ett något sämre resultat än vad
som borde varit fallet.

I have read the final version of the extended essay that will be submitted to the examiner.

To the best of my knowledge, the extended essay is the authentic work of the candidate.

I spent hours with the candidate discussing the progress of the extended essay.

Supervisor's signature:

Date:

Assessment form (for examiner use only)

Candidate session number									
--------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

		Achievement level		
		First examiner	maximum	Second examiner
General assessment criteria <i>Refer to the general guidelines.</i>	A Research question		2	
	B Approach		3	
	C Analysis/interpretation		4	
	D Argument/evaluation		4	
	E Conclusion		2	
	F Abstract		2	
	G Formal presentation		3	
	H Holistic judgement		4	
Subject assessment criteria <i>Refer to the subject guidelines.</i> <i>Not all of the following criteria will apply to all subjects; use only the criteria that apply to the subject of the extended essay.</i>	J			
	K			
	L			
	M			

Total out of 36

Name of first examiner:
(CAPITAL letters)

Examiner number:

Name of second examiner: _
(CAPITAL letters)

Examiner number:

**Egenskaper och förutsättningar
som gör Pippi Långstrump
till en autonom person**

Antal ord: 3689

Sammandrag

Astrid Lindgrens böcker om Pippilotta Viktualia Rullgardina Krusmynta Efraimdotter Långstrump har fånglat barn i många länder sedan 40-talet. Vissa litteraturkritiker ansåg att Pippi kunde ha dåligt inflytande på unga läsare eftersom hon inte följde samhällets normer. Andra ansåg motsatsen.

Pippi Långstrump beskrivs som en liten autonom flicka som bor ensam i en stor villa, Villa Villekulla, tillsammans med en apa, Herr Nilsson, och en häst, Lilla Gubben. ”Min mamma är en ängel och min pappa är en negerkung, det är minsann inte alla barn som har så fina föräldrar” (Lindgren, A. 2003, s 6). Hon beskrivs som bullrig, stark, självsäker, fräck, orädd och en person som alltid vill ha sista ordet. Syftet med uppsatsen är att beskriva de egenskaper och förutsättningar som gjort Pippi Långstrump till denna autonoma person.

Pippi Långstrumps egenskaper som förstärker henne som en autonom person är att hon är givmild, påhittig, psykiskt stark, kreativ samt har en stor fantasi. Hennes förutsättningar för att bli autonom är bland annat hennes kappsäck full med pengar, Villa Villekulla och inte minst de personer som står på hennes sida. En annan förutsättning är att hon är fysiskt stark, även om hon inte använder sin styrka för annat än att lyfta hästar, försvara sin integritet, samt att rädda barn i nöd.

Jag anser att Astrid Lindgren genom *Pippi Långstrump* visar att barn kan vara autonoma, och att barns rättigheter har en plats i vårt samhälle idag liksom på 40-talet. Att alla barn ska behandlas som autonoma personer och aldrig kränkas på grund av att de är barn. Detta visar Pippi med hennes självständighet.

Antal ord: 258

Innehållsförteckning

Inledning	s 4
Astrid Lindgren och uppkomsten av berättelsen om Pippi Långstrump	s 4
Förväntningar på ett barn	s 7
Könsroller	s 8
Skolan	s 9
Kommunikation	s 10
Rikedom och styrka	s 11
Avslutning	s 12
Källförteckning	s 15

Inledning

Precis som de flesta svenska barn har jag under min uppväxt läst Astrid Lindgrens böcker om Pippi Långstrump. Pippi Långstrump har inte bara lästs av svenska barn, utan böckerna om den autonoma flickan är översatt till över femtio språk. I vissa länder har hon dock förändrats för att passa in i samhällsstrukturen och i ett fåtal andra länder har hon till och med förbjudits. Men varför fascinerar Pippi Långstrump oss när hon inte följer de normer som normalt speglar en ensam flickas vardag? Den första boken om flickan som gick baklänges och sov med fötterna på huvudkudden publicerades 1945. Pippi är starkast i världen, har fräknar och röda flätor som står rakt ut, hon går inte i skolan, förhåller sig likgiltig till pengar, säger emot vuxna och är enligt de flesta normer uppfostrad. Med andra ord är hon motsatsen till samhällets alla normer, idag liksom på 40-talet.

Pippi Långstrumps sätt att strida för sin frihet, sin suveränitet, och sin självuppskattning gjorde henne tidigt till en av mina största förebilder. Syftet med uppsatsen är att beskriva de egenskaper och förutsättningar som har gjort Pippi Långstrump till en autonom flicka. Arbetet utgår ifrån Astrid Lindgrens första bok om Pippi, *Pippi Långstrump*, då den är grunden till hennes många berättelser om Pippi Långstrump. Vidare har jag använt referenser som jag anser är relevanta till syftet, såsom avhandlingar, artiklar och böcker.

Astrid Lindgren och uppkomsten av berättelsen om Pippi Långstrump

Astrid Anna Emilia Ericsson föddes den fjortonde november 1907 på gården Näs i Småland. Hon var dotter till Samuel August Ericsson från Sevedstorp och hans hustru Hanna. Astrids pappa, Samuel August, var en fantastisk berättare med ett enormt minne för människor, miljöer och situationer. En berättare vars berättelser tillsammans med en trygg och kärleksfull barndom fylld av lek gav Astrid Ericsson, senare Lindgren, en bra grund att stå på när hon skrev många av sina litterära verk, bland andra *Pippi Långstrump*, *Emil i Lönneberga*, *Bröderna Lejonhjärta*, och *Ronja Rövardotter* (Edström, V. 1992). Idag räknas Astrid Lindgren till en av Sveriges största barnboksförfattare.

Många verk inom barnlitteraturen har sin grund i muntligt berättade sagor. *Pippi Långstrump* är ett sådant verk. Det hela började en vinterdag 1941 när Karin, Astrid Lindgrens dotter, låg sjuk i lunginflammation och bad sin mor berätta om Pippi Långstrump. Astrid Lindgren började då berätta sagor om en autonom flicka med röda flätor och fräknar. En flicka som kunde passa till namnet hennes dotter hade hittat på. Karin älskade berättelserna om Pippi Långstrump och Astrid Lindgren berättade historierna om och om igen (Edström, V. 1992).

Tre år senare ramlade Astrid Lindgren och stukade foten vilket gjorde att hon blev sängliggande. Nu var tiden mogen och hon bestämde sig för att skriva ned sagorna om den unika lilla flickan, Pippi Långstrump. Manuskriptet blev sedan Karins födelsedagspresent, och en kopia skickades till Bonniers förlag. Men precis som Astrid Lindgren själv hade trott fick hon manuskriptet i retur. Hon gav inte upp och ett år senare skickade hon ett omarbetat manuskript till Rabén & Sjögren Bokförlag, vilka valde att trycka berättelsen om Pippi Långstrump. Snart var hon känd i hela Sverige (Edström, V. 1992).

När *Pippi Långstrump* gavs ut 1945 kom boken som en kontrast till alla känslofyllda böcker om föräldralösa barn vilket väckte häftiga reaktioner, både positiva och negativa. Först ut av de negativa var litteraturprofessorn John Landquist (1946) som publicerade en starkt kritisk artikel i Aftonbladet. Han menar att Pippi har dåligt inflytande på unga läsare. Hans kritik är enligt mig mycket konservativ, till största del moraliskt grundad och vänder sig främst mot Pippis normbrott och hennes onormala beteende. Jag menar istället att boken om Pippi Långstrump förmedlar Pippis enorma självständighet och styrka som något positivt som unga läsare kan ta till sig av. Samtidigt kan jag förstå Landquists kritik mot Pippis beteende, eftersom det inte är normalt att lyfta en häst eller att äta en hel gräddtårta, men jag tycker inte att boken om Pippi blir sämre på grund av detta. Utan tolkar istället Pippis handlande som en metafor för att man ska våga vara sig själv, och våga göra vad man vill. Hursomhelst öppnade John Landquists angrepp mot Pippi för en vidare diskussion om flickan som ansågs ouppfostrad och uppnosig. En diskussion som nu har pågått i över femtio år.

Men diskussionen runt Pippi Långstrump som person har inte endast varit negativ, för att vara ärlig har den varit mer positiv än negativ. I Eva von Zweigbergks *Barnboken i Sverige 1750-1950* kan man läsa att *Pippi Långstrump*, enligt von Zweigbergks, var det verk inom barnlitteraturen man hade väntat på. ”Astrid Lindgrens tolkning av barnets lek- och inbillningsvärld går omedvetet hand i hand med den nya fria pedagogikens filosofi. Det var den boken man hade väntat på” (von Zweigbergk, E. 1965, s 403). Hon menar att Astrid Lindgren genom *Pippi Långstrump* förmedlar samhällets invändningar mot bland annat skolans kunskapsförmedling, att kunskapsfördelningen är abstrakt och åtskild från barnens erfarenheter, barnens verklighet. En förändring behövdes.

Men vem är Pippi Långstrump?

”I utkanten av den lilla, lilla staden låg en gammal förfallen trädgård. I trädgården låg ett gammalt hus, och i huset bodde Pippi Långstrump. Hon var nio år och bodde där alldeles ensam. Ingen mamma eller pappa hade hon, och det var egentligen rätt skönt, för på det viset fanns det ingen som kunde säga till henne att hon skulle gå och lägga sig, just när hon hade som roligast, och ingen som kunde tvinga henne att äta fiskleverolja när hon hellre ville ha karameller.” (Lindgren, A. 2003, s 5). Ovanstående utdrag är inledningen av den första boken om Pippi Långstrump och redan här förstår jag att Pippi är en annorlunda flicka med behov av stor integritet.

Hennes mamma dog när hon bara var ett spädbarn och hennes pappa, sjökaptan Efraim Långstrump, spolades överbord i en väldig storm. Pippi tror att hennes mamma har blivit en ängel som sitter uppe bland molnen och tittar ner på henne då och då, och hon tror att hennes pappa har flutit i land på en söderhavsö och blivit kung. Därför brukade hon ofta säga ”Min mamma är en ängel och min pappa är en negerkung, det är minsann inte alla barn som har så fina föräldrar” (Lindgren, A. 2003, s 6), och kanske har hon rätt för utåt sett verkar Pippi lycklig trots att hon är föräldralös. Helt ensam är hon inte, hon har två djur som har stor betydelse för henne. Hon har sin apa, Herr Nilsson, och en vit häst med svarta prickar, Lilla Gubben.

Utöver dessa förutsättningar har Pippi ett originellt utseende som hon är stolt över. ”Hennes hår hade samma färg som en morot och var flätat i två hårda flätor som stod rätt ut. Hennes näsa hade samma fason som en mycket liten potatis, och den var alldeles prickig av fräcknar. Under näsan satt en verkligen mycket bred mun med friska, vita tänder. Hennes klänning var rätt egendomlig. Pippi hade själv sytt den. Det var meningen att den skulle bli blå, men det blåa tyget räckte inte, så Pippi fick lov att sy dit lite röda tygbitar här och där.” (Lindgren, A. 2003, s 10). Genom hela boken strålar Pippi av självuppskattning. En egenskap som hon ska vara stolt över. Hon älskar sina fräcknar, det flätade håret, klänningen och allt annat som kan uppfattas som ovanligt. Hon finner sig själv oemotståndlig, alldeles förtjusande för att vara mer exakt. Astrid Lindgren har lyckats med att bevisa att det inte spelar någon roll hur vi ser ut, att vi ska vara stolta över oss själva, stolta över våra olikheter.

Förväntningar på ett barn

I huset bredvid Pippis hus, Villa Villekulla, bor det två skötsamma syskon, Tommy och Annika Settergren. De är Pippis absoluta motsats och när de för första gången träffades gick Pippi baklänges och Tommy frågade varför. ”’Varför jag gick baklänges?’ sa Pippi. ’Lever vi inte i ett fritt land kanske? Får man inte gå hur man vill kanske?’” (Lindgren, A. 2003, s 11). Utifrån Tommys reaktion när han ser Pippi komma gående baklänges förstår vi att detta är något ovanligt för honom, att det är något han inte brukar göra. Men för Pippi är det inte något ovanligt, hon gör alltid det som för stunden faller henne in och tänker inte låta någon eller något ta den friheten ifrån henne.

Astrid Lindgren använder sig av Tommy och Annika för att tydliggöra kontrasten mellan Pippi Långstrump och de vuxnas förväntningar på ett barn. Tommy och Annika är förutsägbara 40-tals stereotyper. ”De var två mycket snälla och väluppfostrade och lydiga barn” (Lindgren, A. 2003, s 8). Pippi är deras motsats, deras kontrast. Hon är en egendomlig samt oberäknelig liten flicka. ”Tommy och Annika gick naturligtvis i skolan. Varje morgon klockan åtta traskade de iväg hand i hand med skolböckerna under armen. Vid den tiden höll Pippi för det mesta på att rykta sin häst eller klä på Herr Nilsson hans

lilla kostym. Eller också tog hon sin morgongymnastik.” (Lindgren, A. 2003, s 40). Astrid Lindgrens ordval i citatet framhäver just Tommy och Annikas regelbundenhet samt vardaglighet (“de gick naturligtvis i skolan”) Medan ordvalet istället framhäver Pippis frihet samt det faktum att ingenting är regelbundet för Pippi.

Men har kontrasten mellan Pippi och syskonen Settergren en pedagogisk effekt? Kontrasten får Tommy och Annika att framstå som ordinära 40-tals barn. Pippi är äventyret själv, alla barns dröm, hon gör autonoma val och beslutar själv för stunden vad hon vill göra. Hon har ingen anledning att anpassa sig efter någon annans spelregler, istället tar hon sig friheten att på ett mycket kreativt sätt skapa sina egna spelregler.

Könsroller

Pippi är en flicka, men hon är inte kvinnlig. Visserligen lagar hon mat och skurar golv, men det sker på hennes sätt precis som allt annat. Nödvändiga sysslor kombineras med lek, och lek kombineras med nödvändiga sysslor. Hon vispar pannkakssmeten med en badborste, kavlar ut pepparkaksdegen på golvet, och när hon skurade sitt golv ”tog hon av sina stora skor och la dem ordentligt på brödfatet. Sedan band hon fast två skurborstar på sina nakna fötter, och så åkte hon skridskor över hela golvet” (Lindgren, A. 2003, s 64). Någon husmoderlighet syns inte till, men hon samtidigt genomför hon noga allt som måste göras med nya kreativa lösningar.

Pippi Långstrump är flickan som bryter mot samhällets könsroller då hon har betydligt fler manliga än kvinnliga egenskaper. Hon är bullrig, stark, självsäker, fräck och orädd. Egenskaper som hjälper Pippi att bevara hennes integritet. Men samtidigt som Pippi bryter mot samhällets könsroller för egen räkning upprätthåller hon samhällets könsroller när det kommer till Tommy och Annika. Dels genom hur hon bemöter Tommy och Annika, och dels genom presenterna hon ger dem. ”Pippi gav sina nya lekkamrater var sin present till minne. Tommy fick en dolk med skimrande pärlemorskäft och Annika en liten ask vars lock var täckt med skära snäckor. Inuti asken låg en ring med en grön sten i.” (Lindgren, A. 2003, s 16). Annikas som är ängsligare och känsligare av sig får en

typisk flickpresent, och den mer självständige Tommy får en typisk pojkpresent. Könsrollerna upprätthålls i båda fallen.

Skolan

Pippi går inte i skolan, och att inte gå i skolan skildrar inte det svenska samhället eftersom vi har skolplikt. Vid ett tillfälle besöker Pippi skolan då hon vill ha jullov precis som andra barn. Även om hon besöker skolan vid ett tillfälle försöker hon inte anpassa sig efter skolans spelregler. Är Pippis val att inte gå i skolan en förutsättning för hennes behov av frihet? Ett autonomt val för att stärka hennes självständighet? För i skolan är det fröken som bestämmer reglerna, inte Pippi, och det bästa sättet att undvika maktutövare är att undvika dem, vilket Pippi gör genom sitt beslut att inte gå i skolan. Ett annat sätt är att ignorera maktutövarna vilket Pippi gör när hon väl bestämmer sig för att besöka skolan. Hon avbryter fröken och överröstar fröken även om hon blir tillsagd att inte göra så. ”Kan Tommy svara mig på det här?” sa hon [fröken]. ’Om Lisa har 7 äpplen och Axel har 9 äpplen, hur många äpplen har de tillsammans?’ ’Ja, säg det du, Tommy’ högg Pippi in. ’Och så kan du på samma gång svara mig på det här: Om Lisa får ont i magen och Axel får ännu mer ont i magen, vems är felet och var hade dom knyckt äpplena.’” (Lindgren, A. 2003, s 44f). Pippi fäster sig vid andra aspekter än vad fröken tänkt, istället för att se frågan som elevernas sätt att utveckla sitt matematiska sinne fäster hon sig vid vad som händer om man verkligen äter äpplena, varifrån äpplena kom och vad barnen heter. Hon fäster sig vid det konkreta och undviker matematiken i frågorna. Hon griper in och räddar eleverna från frökens frågor, frökens order. Vill hon egentligen lära sig något? Försöker hon hjälpa eleverna att komma undan frökens frågor? Samtidigt som hon undviker frökens frågor och tar friheten till att stava som hon vill, så ställer hon egna frågor som i exemplet ovan. Vilket kan ses som betydligt kreativare än att besvara frågor med bestämda svar. Och att tolka ett ”i” inte bara som en bokstav utan som ”ett rakt streck med en liten flugprick över” (Lindgren, A. 2003, s 45), är inte det kreativt? Kämpar hon inte bara efter att självständigt få tolka vad hon ser och hör?

Kommunikation

Språk är makt och med Astrid Lindgrens brillianta språkbruk får Pippi alltid sista ordet. Precis som när hon i skolan överöste fröken med sina egna frågor. Men mycket ofta kan det som kommer ut ur Pippis mun definieras som nonsens. Nonsens i form av ordlekar, skrönor och skepparhistorier som gör att Pippi tar hennes åhörare med storm. Och precis som Christina Heldner skriver utnyttjar Pippi alla tillfällen hon får till att ”förvandla ett alldagligt samtal till ett roligt äventyr genom att tänja på ords och uttrycks användning” (Nikolajeva, M. (red.) 1992, s 207). Men samtidigt som Christina Heldner är endast positiv till språket och ordlekarna i *Pippi Långstrump* ifrågasatte Greta Bolin detsamma då hon inte tyckte att Astrid Lindgren använde sig av ett icke föredömligt språk när hon skrev *Pippi Långstrump*. ”Det är tråkigt att komma med pekpinen, när det gäller en sådan rolig barnbok, men sanningen måste fram: författarinnan har inte vårdat sig riktigt om sin stil. Hon tar ibland till slanguttryck, som står på gränsen till det vulgära, och sådant passar inte i en bra barnbok” (Bolin, G. 1946). Visst är språket Pippi använder en aning djärvt, men samtidigt tror jag att Greta Bolin hade sett språket med andra ögon idag än vad hon gjorde när hon skrev artikeln i Svenska Dagbladet för över femtio år sedan. För vad vore berättelserna om Pippi utan hennes skrönor och skepparhistorier?

Talets gåva är en egenskap många av oss önskar/vi hade, vuxna som barn. En egenskap som Pippi har. Men varför alla fantasifulla historier? Pippis skrönor och skepparhistorier uppstår då någon ifrågasätter hennes beteende, eller hennes handlande. De hjälper henne att försvara sig när någon ifrågasätter henne, som i exemplet när Pippi för första gången träffade Tommy och Annika, och Tommy ifrågasatte Pippis baklängesgång. Direkt efter Pippis motfrågor börjar hon berätta en historia om hur de går i Egypten. ”Förresten ska jag säga dej, att i Egypten går alla människor på det viset, och ingen tycker det är det minsta konstigt.” (Lindgren, A. 2003, s 11). Påståendet som Pippi vräker ur sig är för det första en lögn, och för det andra har det ingenting med hennes baklängesgång att göra. Men eftersom alla människor, enligt Pippi, går baklänges i Egypten blir hennes baklängesgång något helt naturlig.

Rikedom och styrka

Till skillnad från andra barn försvarar Pippi Långstrump sin autonoma ställning gentemot de vuxna. I situationer då barn normalt är underlägsna använder Pippi sin kraft i form av sin styrka, både fysisk och psykisk, för att beskriva sin överlägsenhet. Men samtidigt så läggs det inget speciellt värde i varken styrkans och rikedomens möjligheter. De är endast förutsättningar som fyller en praktisk funktion, och ger Pippi frihet och suveränitet. Pippis övernaturliga styrka används bara i de fall då hennes eller andras integritet hotas eller kränks, och hennes "kappsäck full med gullpengar" (Lindgran, A. 2003, s 8) använder hon bara för att öka möjligheten att roa sig själv och andra så mycket som möjligt. Är det ett medvetet eller omedvetet drag av författarinnan att inte lägga något speciellt värde i styrkans och rikedomens möjligheter?

Under 40-talet fanns det en rädsla för makthavande auktoriteter hos många barn, en rädsla som jag tror är lika aktuell idag. Pippi bemöter auktoriteter som hon bemöter jämnåriga barn. Hon överröstar fröken i skolan, och hon är inte rädd för poliser. Till exempel när stadens poliser söker upp Pippi för att berätta att hon har fått en plats på ett barnhem använder hon sitt självförtroende och svarar att hon är ett barn, att Villa Vilekulla är hennes hem och att hon därför redan bor i ett barnhem. Ett barns logiska tänkande. Poliserna säger då att hon måste gå i skolan. "Varför måste man gå i skolan?" "För att lära sig saker och ting förstås." "Vadå för saker?", undrade Pippi. "Allt möjligt", sa polisen, "en hel massa nyttiga saker, multiplikationstabellen till exempel." "Jag har klarat mig bra utan någon pluttifikationstabell i nio år", sa Pippi. "Och då går det nog i fortsättningen också." (Lindgren, A. 2003, s 33). Pippi, världens starkaste flicka, leker med språket vilket gör att hon har övertagit gentemot poliserna när det kommer till dueller baserade på ord. Detta leder till att poliserna säger till Pippi att hon inte alls fick tro att hon kunde göra som hon ville. Allt prat om nyttiga kunskaper som barn får lära sig i skolan visar sig vara ett svepsjäl för att få Pippi att gå där. Men Pippi behöver friheten att göra just det som hon för stunden vill göra och väljer därför att inte gå i skolan.

Ordet som Pippi uppfinner, pluttifikation, kan utan svårigheter symboliseras som just den abstrakta och orealistiska kunskap som lärs ut i skolan, ett studerande utan mål. Speglar

detta Astrid Lindgrens tankar och åsikter om 40-talets skolväsen? Ifrågasätter Astrid Lindgren 40-talets skolväsen samt 40-talets auktoriteter när hon låter Pippi överlista stadens poliser i ovanstående dialog? Pippi Långstrump hävdar sig gentemot vuxna. Vi får veta att "Hon är så gruvligt stark att i hela världen fanns det ingen polis som var så stark som hon" (Lindgren, A. 2003, s 8). Jag anser att Astrid Lindgren vill beskriva styrkan utifrån både en fysisk och en psykisk karaktär. Dels utifrån det faktum att Pippi kan lyfta hästar, och dels utifrån hennes mod att ifrågasätta polisernas bemötande.

Pippi bor ensam, och verkar klara sig bra på egen hand. Pippi är oberoende av andra och dessutom är hon orädd, en egenskap hon behöver för att förbli autonom. Pippi Långstrump fysiska och psykiska styrka beskrivs när en eldsvåda bryter ut i den lilla staden och Pippi Långstrump rycker ut för att rädda två små pojkar. Staden invånare är i chock, men Pippi är inte rädd, inte det minsta. "Allteftersom hon sjöng dansade hon vildare och vildare, och många av människorna på torget blundade av förskräckelse, för de trodde hon skulle ramla ner och slå ihjäl sig. Stora flammor slog ut genom vindskupans fönster, och i eldskenet kunde de se Pippi så tydligt. Hon höjde armarna mot kvällshimlen, och medan ett regn av gnistor föll över henne skrek hon högt: 'En sån rolig, rolig, rolig eldsvåda!'" (Lindgren, A. 2003, s 121). Pippi inser inte det riskabla i eldsvådan, utan använder sin styrka för att rädda barnen i nöd. Vilket hon gör utifrån sitt pippisätt.

Avslutning

Pippi Långstrump är flickan som bryter mot samhällets alla normer, barn ska till varje pris tala sanning, barn ska inte skryta, barn ska inte äta innan de blir bjudna, barn ska gå och lägga sig i tid, osv. Pippi bryter mot alla dessa normer, och många därtill. Men trots all negativ kritik riktad mot Pippis normbrott gick böckerna om Pippi Långstrump rakt in i många barns hjärtan och har lästs i över femtio år i nästan hela världen.

Boken om Pippi Långstrump, och framförallt Pippi själv har påverkat min barndom positivt. Pippis självkänsla och självförtroende har gett mig bevis på att allt blir lättare om man respekterar sig själv som man är, samt gett mig mod att stå upp för vad som är

rätt och fel. Pippi Långstrump är revolutionär, hon representerar en dröm, drömmen att våga vara sig själv, anse att man duger som man är och stå upp för de svaga i samhället. Hon försöker bekämpa orättvisor. Hon är suverän men försöker aldrig ta makten. Hon är en maktmänniska som vill allas bästa. Som Ulla Lundkvist skriver i sin avhandling *Århundradets barn*, ”Farligare än att gå baklänges blir det knappast” (Lundkvist, U. 1979, s 132).

I skolan låter Pippi inte fröken bestämma över henne, istället tar hon sig friheten att ställa egna frågor, samt friheten att självständigt tolka vad hon ser och hör. Hon gör autonoma val som inte överrensstämmer med skolans normer. Hursomhelst får vi genom det kaos som uppstår när Pippi gästspelar i skolan klart för oss hur snäva skolans gränser är, hur skolan inte är öppen för det som är annorlunda, hur skolan inte har plats för barn som Pippi. Genom användandet av Pippis så kallade pluttifikationstabell förstår vi vad Eva von Zweigbergk menade med att *Pippi Långstrump* tydliggör samhällets invändningar mot skolans kunskapsförmedling.

Pippi Långstrump är en önskegestalt, hon är den självständiga flicka jag önskade att jag var som barn. Det faktum att hon bor ensam i ett stort hus utan föräldrar kan vara grunden till hennes självständighet. En självständighet som delvis är påtvingad då hon inte självmant valt att vara föräldralös. Men utifrån Astrid Lindgrens beskrivningar blir det en förutsättning som hennes självständighet bygger på. Utöver det är hon stolt över den hon är, hon är starkast i världen och hon säger emot vuxna.

Sex år innan den första boken om Pippi Långstrump gavs ut skrev Astrid Lindgren en debattartikel i Dagens Nyheter. En debattartikel där hon ifrågasatte vuxnas behandlande av barn. ”Jag har ofta undrat vad som skulle hända om man började behandla dom stora på samma sätt.” (Lindgren, A. 1939). Astrid Lindgren menade att barn måste behandlas med samma respekt som vuxna behandlas med. Och genom att skildra Pippi som en autonom flicka som inte påverkas av de vuxnas maktspel tar Astrid Lindgren barnens parti. Hon visar att allt går med omtänksamhet, generositet och tron på att man klarar det man vill. Jag anser att Astrid Lindgren genom boken om Pippi Långstrump visar att barns

mänskliga rättigheter har en plats i vårt samhälle. Att alla barn ska behandlas som autonoma personer, och inte kränkas för att de är barn. Alla är unika och lika mycket värda, färgade, handikappade eller som Pippi, föräldralös, rödhårig och fräknig,

Källförteckning

Bolin, Greta (1946). Nils Karlsson Pyssling. *Svenska Dagbladet*, 9 november.

Edström, Vivi (1992). *Astrid Lindgren – Vildtorning och lägereld*. Stockholm; Rabén & Sjögren Bokförlag.

Landquist, John (1946). Dålig och Prisbelönt. En reflexion om goda och dåliga barnböcker. *Aftonbladet*, 18 augusti.

Lundqvist, Ulla (1979). *Århundradets barn. Fenomenet Pippi Långstrump och dess förutsättningar*. Stockholm; Rabén & Sjögren Bokförlag.

Lindgren, Astrid (1939). Dagens Debatt. Ungdomens revolt. *Dagens Nyheter*, 7 december.

Lindgren, Astrid (2003). *Pippi Långstrump*. Uppl. 28. Stockholm; Rabén & Sjögren Bokförlag.

Nikolajeva, Maria (red.) (1992). *Modern litteraturteori och metod i barnlitteraturforskning*. (Heldner, Christina) ”I gränslandet mellan lingvistik och litteraturvetenskap. En analys av några språkliga drag i böckerna om Pippi Långstrump.” s 191-208. Stockholm; Centrum för barnkulturforskning vid Stockholms universitet.

von Zweigbergk, Eva (1965). *Barnboken i Sverige 1750-1950*. Stockholm; Rabén & Sjögren Bokförlag.